

ikke afsat midler til ekstraordinært arbejde i Arbejdstilsynet eller i brancheorganisationerne.

Set på baggrund af, at samfundets udgifter på grund af ulykker og arbejdsbetingede lidelser måske er i størrelsesordenen 20-25 mia. kr. og de reelle udgifter, som det koster for at lave en forbedring på en arbejdsplads eller inden for en branche, er meget større, må man sige, at 100 mio. kr. til denne opgave simpelt hen er et så latterligt lille beløb, at vi simpelt hen ikke tror, at det vil få nogen effekt i virkelighedens verden.

Vi er af den opfattelse, at hvis det skal kunne anvendes som et brugbart instrument, så skal beløbet udvides og stå i forhold til de faktiske udgifter, som man har i samfundet og på den enkelte arbejdsplads. Vi har hørt, at LO har sat som mål at hæve rammen fra 100 mio. kr. til 800-900 mio. kr. i belønningsordningen. Det synes vi sådan set lyder lidt mere interessant, for det er også det minimum, man skal op på, hvis det skal have nogen effekt.

Vi er også meget usikre på, om det vil være de rigtige, som får midlerne. Præmien er nemlig stærkt påvirket af, om de involverede arbejdsbetingede lidelser er anerkendt som erstatningsberettigede, men det er f.eks. umuligt at måle ergonomiske og psykiske forbedringer ud fra standardiserede metoder. Hvor mange cm er smilet vokset siden sidst? – kunne man spørge. I så fald skulle det ske som særligt projekter i samspil med Arbejdstilsynet, som kan evaluere det ud fra konkrete forhold, f.eks. sygefravær, personaleflugt osv. Derefter kunne belønningen udløses. Men det er vanskeligt at sige, hvordan det skal organiseres.

Vi frygter også, at forslaget kan give anledning til en mængde bureaukrati, som ikke står i forhold til resultatet, i forhold til et bedre arbejdsmiljø.

Regeringen lægger op til, at det skal være en forudsætning for belønningen, at papirerne omkring arbejdspladsvurdering er i orden. Vi er betænkelige ved, at der skal bruges konsulentvurderinger, som udelukkende handler om papirer og ikke om det faktiske miljø, og som kan blive en lukrativ forretning for konsulentbureauer og revisionsinstitutter. Det koster 4.000-5.000 kr. for en enkelt vurdering. Vores umiddelbare holdning er, at det er spild af god tid og penge, men regeringen må jo overbevise os om noget andet.

Hvis EU-regler er det eneste argument, må vi sige, at så bider det altså ikke på os.

Det kan også give problemer, at arbejdstilsynet både skal være AES-kontrollør og føre normalt tilsyn og give påbud, og at de ikke må gøre det samtidig. Signalforvirringen over for de ansatte kan let komme, når man har forskellige kasketter på på samme tid eller ved forskellige lejligheder for den sags skyld.

I tilfælde af bedrageri med midler skal sikkerhedsrepræsentanten holdes uden for ansvar. Det synes vi er vigtigt. Det er også uklart. Der er i det hele taget en fare for, at sikkerhedsrepræsentanten kan føle sig klemt til at underskrive papirer for at få et nyt ventilationsanlæg eller lignende. Der kan være fare for, at man undlader at anmelde skader, hvis det medfører, at forsikringen stiger, hvis der er nogle lokale forhold på arbejdspladsen.

Så samlet må vi sige, at vi betragter L 104 og L 107 som en samlet lovgivning, selv om det ikke er noteret her. Vi kan ikke på nuværende tidspunkt sige, om vi er i stand til at støtte dem. Vi synes faktisk, der er en række seriøse problemer i de foreliggende lovforslag.

Sonja Albrink (CD):

Centrum-Demokraterne ser positivt på intentionerne i dette lovforslag om at styrke den forebyggende indsats.

En erstatning for et tab, som aldrig kan gennoprettes, vil aldrig kunne blive andet end et plaster på såret, og derfor er det vigtigt med en forebyggende indsats.

Vi ser også positivt på ophævelsen af arbejdsgivernes indberetningspligt. Vi må fjerne dobbeltarbejdet, hvor vi kan, og det er for os bedre, at det er læggerne, som er eksperter i forhold til erhvervs sygdommene, der forestår anmeldelserne.

Selve konstruktionen med Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring er meget kompliceret, men det virker umiddelbart rigtigt måske at anvende et pay as you go-princip. Det virker måske også rigtigt at graduere indbetalingerne efter risici i de enkelte brancher. Men hvilke brancher vil komme til at betale meget, og kan de overleve det? Brancheopdelingen er ikke problemfri, hvis risici for pådragelse af erhvervs sygdomme generelt kun kan vurderes med en betydelig usikkerhed.

Det er vel også nærmest umuligt at lave en brancheopdelt vurdering af de samme risici, uden at de bliver præget af lemfældige skøn. Og kan man overhovedet lave en gradueret indbetaling, der ikke forfordeler bestemte bran-